

torni peaf on öösel head filmad. Pääwa-aal ei pane nemed aga tähele, kui ta hobuse fabja nii lõhti olets, et hir prau sisse pesa teha vööb."

Kirisherra Inges edast:

"Kell I aal hajas suu jäätse selgest paistma ja näitas veel hiisgawam olema, kui enne Doctor Selgesilm tahab oga tähele pannud olla, et suu oma tee peal natuse kõlbus. Väga imelik oli aga se, et suu ta veel taeva peal seisib, kui päike juba tõusnud oli, aga issa sahwamata läts.

— Mis Teie sellest arvate?" löpetas kirisherra.

Prooli herra naeris. „Hiljuti oli üts neist herradest minu juures", rääkis tema, „kes taeva-pealiseid asju nii selgest tunnevad. Tema tulsi hobust kauplema ja oli Jundi abiks kaasa toonud. Nemed sattusid parajatega loosu. Mõniut tundjori isa ja Mareilis'i isa on neid ülikind; kes teab, mille peale se lõrgest öpetud herra mõtles, eht mida tema nägi. Alga elu suule ta ford aen-wiidet kuu." Siis rääkis herra teistest asjuest.

Kuurish oli lohfund. Kaskest sanges se temale südame peale, et suule läks pudelid forraga annud oli. Läks pudelid mõdu ei ole küll ühe Littawlaelse liiga, kui tema just hobuseid kaubeldud on, aga ega suu hobuseid kaubeldud ei olnud, ja tema ei olnud ta Littawsane. Viist oli suu mõlemad pudelid väissa joonud, oli tuifuma haffand

ja viimales ehl logedal pääwa-paistel magama heitnud. „Kui wana hea suu oga mitte pahandust ei saa," mõtles Kuurish raske südamega.

Olma pahanduseta ei alnud asjad seal ülewälka mitte möödaläimud. Saatana esimene alamfurat, sesama, kellel acalehtedega tegemist on, se oli juba waremini tulnud kui muidu ja oli lehetejäigale poole väljalautanud. Sellest mis acalehtedes seisab, ei usuta küll ülewäl mitte sõnalest, pealegi siis, kui üleweliseist asjast kirjutud on, aga pärast läks ta päike mööda ja hilidis: „Viige suule palju terwiseid, kui ta ülesärlab." Päile oli issa suu üle lade olnud, oli ütsi paista tahtnud ja sellepärast jää ingel Gabriel mõtlema. Ingel Gabriel peab selle üle walwaina, et asjad ülewälfordas seisavad; tema läks suu forteri ja ei leidnud teda seal. Kartes, et wana suule midagi õnnetust juhtund, istus tema hobuse selga, võttis taist teist inglid kaasa ja läks kuuud otsima.

Kui nemed Raganiti sohta jõudsivad, nägi nad nemed, kuid Saatan liirel sammul päisele poolt astus ja sellese midagi peusse pistis. Ingel Gabriel läksis hobused jooststa ja pea oliwad nemed suu leidnud. Rahwataand oli suu traawis maas, latorn pôles veel, tiirutimp oli aga lahtilistud ja peale poolsetti tiirud oliwad ladund. „Se on Saatani töö", mõtles ingel ja läksis suud ära-